

kunne læse sig til Forskellen mellem de Formaal, der udtrykkes i Kvindevalgretsforeningernes Love § 1 og Dansk Kvindesamfunds Love § 1, skal vi dog af Hensyn til Fru Lemche og hendes eventuelle Meningsfæller nærmere paavise denne Forskel. Den finder Udtryk i de to sidste Linier i D. Kvfs. Love § 1: *Uddannelse til selvstændigt Erhverv — — forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat.* Til dette findes intet tilsvarende i Kvindevalgretsforeningernes Love, da vi maa gaa ud fra, at »Forbedringen i Kvindernes Stilling i Familie, Samfund og Stat« ikke drejer sig om Forbedringer gennem Valgretten, da Kravet om denne jo er udtrykt i §'s første Linier.

Dette med Hensyn til, hvad der staar skrevet.

Og naar vi saa ser paa det Arbejde i Marken, som de to Foreninger har udført i de forløbne Aar, da dokumenteres Forskellen ogsaa her atter og atter. Dansk Kvindesamfund har med Agtpaagivenhed fulgt Lovgivningsarbejdet om Kvinder (og Børn) og har som Organisation henvendt sig til Regering, Rigsdag og Kommunalbestyrelser med Andragender og Ønsker, der tilsigtede at faa Indflydelse paa — og ogsaa jævnligt fik Indflydelse paa Lovforslag og nye Vedtægter. Jeg skal blot eksempelvis nævne: Børns Arbejde i Fabriker, fabrikarbejdende Kvinders Nat-arbejde, Vielsesritualet, Kvindernes retslige Stilling i Ægteskabet o. a. l. Til alt dette har D. Kvfs. taget bestemt Stilling. Endvidere har D. Kvfs. nedsat et Udvalg angaaende »Kvinders Adgang til Embeder« og paa Grundlag af dette Udvalgs Arbejde indgivet Andragender om Ansættelse af kvindeligt Politi, om Ansættelse af kvindelige Overlærere, om Kvinders Medvirken i forskellige Kommissioner, om lige Løn for lige Arbejde, o. s. v. o. s. v. Det er jo ligeledes en kendt Sag, at Dansk Kvinde-samfund lader afholde Husholdningsvandrekursus og Sykursus som et Led i det i Lovene udtrykte Formaal at uddanne Kvinderne til selvstændigt Erhverv. At dette oven i Købet maa betragtes som en væsentlig Opgave for Foreningen kan ses deraf, at der til

Fremme af netop denne Opgave ydes et ret betydeligt Statstilskud.

Landsforbundet har derimod aldrig som Organisation udtalt sig for eller imod disse Spørgsmaal, har aldrig ved Andragender eller Resolutioner søgt at faa Indflydelse paa deres Afgørelse, fordi det eneste Formaal, Landsforbundets Medlemmer er samlet om, er Arbejdet for Kvindernes kommunale og politiske Ligestilling med Mænd. Landsforbundets Hovedbestyrelse, saa vel som de enkelte Foreningers Bestyrelser har intet Mandat til paa Kvindernes Vegne at optræde som Tilhængere eller Modstandere f. Eks. af Natarbejdsforbudet, som Tilhængere eller Modstandere af Børns erhvervsmæssige Arbejde, som Tilhængere eller Modstandere af lige Løn for lige Arbejde o. s. v. Paa Grundlag af vort Program maa vi regne med den Mulighed, at der med Hensyn til disse sociale Spørgsmaal kan være afvigende Meninger blandt vore Medlemmer, og paa dette Grundlag har vort Arbejde hvilet.

Vi samler Kvinder af alle politiske Anskuelser og af forskellig social Opfattelse, og maa gaa ud fra, at konservative, radikale, moderate, socialdemokratiske Kvinder ikke nødvendigvis tænker ens om disse Spørgsmaal; det eneste vi med Sikkerhed kan gaa ud fra er, at vi alle er enige om Kravet om Valgret, thi paa dette er vi samlet.

En hel anden Sag er, at der i Kvindevalgretsforeningerne holdes Foredrag og Diskussion om alle sociale og politiske Spørgsmaal for at vække Interessen hos Kvinderne for Samfundets Anliggender og derigennem for Valgretten, Foredrag saavel om Kvindernes Arbejde i Hjemmene som i Erhvervslivet, Foredrag saavel om Tjenestepigeuddannelse som om Universitetsuddannelse, kort sagt Foredrag om alle Emner, der kan klargøre for Kvinderne, at deres Ligestilling med Mændene i politisk og kommunal Henseende er en Nødvendighed.

Dette Foreningernes indre Arbejde vil naturligvis paa mange Punkter falde sammen med det Arbejde, som gøres i Dansk Kvindesamfunds enkelte Kredse,

da en Del af Programmet er fælles men derfra at ville drage den Slutning, at en ren Valgretsorganisation ingen Eksistensberettigelse og ingen Levedygtighed skulde have, ved Siden af en mere omfattende Kvindeorganisation, vidner dog om en for uklar Tænkeevne, og modbevises jo ogsaa af eksisterende Fakta.

Hvis Fru Gyrithe Lemche ikke havde læst de »historiske Kendsgerninger«, som en vis Mand læser Biblen, havde hun ikke behøvet denne lange Forklaring, der mere kortfattet netop indeholdes i disse Kendsgerninger. Vi har imidlertid ikke megen Tro til, at Fruens »forsonlige Hensigter« er saa oprigtige, at hun vil læse denne Redegørelse paa en mere ubildet Maade, men Kvindevalgretsforeningerne maa jo saa prøve paa med Ro at finde sig i, at Fru Lemche stadig gribes af en »eventyrlig Lystighed« ved at tænke paa dem og deres Arbejde.

Redaktionen.

Med disse Indlæg betragter vi denne Diskussion som endt for vort Vedkommende.

Valgretsmærket bør sættes paa alle Breve.

En Hilsen fra Landet.

Naar vi læser Frk. Fanny Ridigers Artikel om Arbejdet for Kvinders Stemmeret i Kalifornien, saa siger man: »Ja, i Amerika, der kan det maa-ske nok være, at Frihedens Ideer gaar højt baade hos Kvinder og Mænd; men i Danmark, nej Tak! her véd vi bedre hvordan det ser ud med Frihed, Lighed og Broderskab. Og læser vi i vore Blade om Englands Kvinders Agitationsarbejde, saa læser vi »engelske Furier«. Jeg har tidt tænkt, hvor kan det være, at Kvinderne her hjemme i al Almindelighed er saa uinteresserede i saa godt som alle offentlige Spørgsmaal, det være sig religiøse saavel som politiske. (Næsten overalt møder man Svaret: »det har jeg saamænd ingen Forstand paa;« men sjældent mærker man, at Kvinderne gør sig Ulejlighed for at faa Forstand derpaa. Der er i den sidste Tid paa vor Egn dannet politiske Ungdomsforeninger, og i disse optages baade Kvinder og Mænd. Jeg glæder mig over, at Kvinderne dér,